

Η ΜΑΝΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Τόνομα αυτό πήρε η Lady Astor όταν υποδέχτηκε το Νοέμβριο του 1923 τις πρώτες της συναδέλφους στην Άγγλική Βουλή.

Την ξακουσμένη αυτή πολιτική θά φαντάζεται ίσως κανείς άσπρομαλλούσα, μία γυναίκα που ένώνει την εξιδανίκευση της ηλικίας με την άριστοκρατική αξιοπρέπεια. Η παράσταση όμως αυτή είναι σφαλερή και πρώτη θά γελοῦσε γι αυτήν ή ίδια ή Λαίδη Άστορ. Είναι δά μία γυναίκα που τόσο ευχάριστα άναποδογυρίζει κάθε παράδοση. Αισθάνεται στο στοιχείο της όταν μπορεί μέσα στη Βουλή νάνιτάσσει στους συναθροισμένους κυρίους που λοξοκοιτάζουν άκόμα την πολιτική γυναικεία εργασία, την προοδευτική της αντίκρουση Ζωντανιά, αυτό είναι το κύριο χαρακτηριστικό της προσωπικότητας της. Αυτή της έδωσε την κατακληχτική της σταθερότητα στην εμφάνιση, άμα παρουσιάστηκε πρώτη γυναίκα στο Westminster συναδευμένη άπό τον Loyd George και τον Balfour. Οι δύο κύριοι δέ μπορούσαν νά κρύψουν τότε την νευρικότητά τους. Άπό τότε πάλι είναι πάντα ή μεγάλη της ζωικότητα που την ώθει στη γενναία κοινοβουλευτική άμυνα. Τί θύελλα άγανάκτησης την περιέβαλε όταν, κυριευμένη άπό άκατανίκητη θέληση και θάρρος θυμαστό, άνοιξε τον περίφημο άγώνα κατά του άλκοολισμού με την πρότασή της νάπαγορευτεί ή πώληση οίνοπνευματωδών σε άνηλικούς. Στη Βουλή μέσα λυσσαλέα αντίδραση, στη δημοσιότητα, κατά την έκλογική διαμάχη που έπακολούθησε, άγριος άγώνας με τους ένδιαφερομένους γιά την επικράτηση του οίνοπνεύματος. Άλλά ή Λαίδη Άστορ νίκησε και μόλις τότε άποδείχτηκε (έξελέγη γιά τρίτη φορά) πώς ή εϋνοια των εκλογέων δέν άνήκε στη διατιστευμένη διάδοχο του συζύγου, άλλά στη δραστήρια πολιτική γυναίκα που είχε τέλεια επίγνωση του σκοπού της.

Νεανικά κομψή, με χάρη σχεδόν κοριτσιόστικη, παρουσιάζεται ή γυναίκα γιά την όποία μπορεί κανείς νά υποστηρίξει πώς είναι ή πιό ένδιαφέρουσα άγορεύτρια του κόσμου. Έκ γενειτής Άμερικανίδα, έπηρεάζεται πολν λίγο άπό το συντηρητικό πνεύμα του κόμματός της. Πρδ πολλού έγκλιματισμένη στην Άγγλία συγκεντρώνει στο φιλόξενο σπίτι της όλους τους κορυφαίους της πολιτικής και του πνεύματος. Η Λαίδη Άστορ δέν είναι μονάχα πολιτικός που εξέχει πολν κι άπό το μέσον όρο των άντρων συναδέλφων της, μα και χαριτωμένη νοικοκυρά και τρυφερή κι άφωσιωμένη μητέρα γιά τά έξι παιδιά της, και σύζυγος που αγαπάται κι αγαπά. Η σχέση της με το Λόρδο Άστορ, που μέσα στη Βουλή των Λόρδων ύπερασπίζεται τά ιδανικά της γυναικας του, θεωρείται τυπικό παράδειγμα ψυχικής και πνευματικής συνεννόησης.

Άμα ρίξομε μιá ματιά στην κοινοβουλευτική και δημόσια δράση της Λαίδης Άστορ μάς φαίνεται άπίστευτο πώς αυτή ή ώραία και καλή γυναίκα, σηκώνει στους λεπτούς της ώμους τέτιον όγκο εργασίας. Γιατί πρδ πολλού δέν καταγίνεται μόνο με φεμινιστικά ζητήματα. Οι όρθές γνώμες σε ζητήματα έσωτερικής και έξωτερικής πολιτικής προϋποθέτουν βαθιές μελέτες όλων των κοινωνικών προβλημάτων.

Κι έτσι δίκαια της δόθηκε ό τίτλος «Μάνα της Βουλής». Όχι μόνο γιατί ός πρώτη γυναίκα πέρασε το κατώφλι της Άγγλικής Βουλής, άλλά και έπειδή χάραξε στην κοινοβουλευτική εργασία της γυναικας τά πρῶτα έντονα χαρακτηριστικά, γιατί δημιούργησε τους πρώτους όρους γιά μιá παράδοση της εργασίας αυτής, που τώρα εξελίσσεται.

(Άπό τδ γερμανικό)
Μετάφραση Ε. Μ.